

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION EXTRAORDINAIRE DE 2003

22 JUILLET 2003

Proposition de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 relative aux étrangers, en vue de réformer la procédure d'octroi du statut de réfugié

(Déposée par M. Christian Brotcorne et consorts)

DÉVELOPPEMENTS

La présente proposition de loi reprend le texte d'une proposition qui a déjà été déposée au Sénat le 24 mai 2002 (doc. Sénat, n° 2-1169/1 — 2001/2002).

Voir la proposition de loi déposée sur pied de l'article 78 de la Constitution (doc. Sénat, n° 3-111/1).

Commentaire des articles

Article 2

Étant donné la suppression de la phase préalable de recevabilité, il convient de supprimer la référence faite par l'article 57-11 au recours urgent devant le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides quant à la décision du ministre sur la recevabilité. Désormais, tous les recours seront introduits devant la Commission permanente de recours des réfugiés à l'exception du refus du ministre de faire usage de la faculté de faire examiner une demande pour laquelle la Belgique n'est pas responsable selon la Convention de Dublin.

BELGISCHE SENAAT

BUITENGEWONE ZITTING 2003

22 JULI 2003

Wetsvoorstel tot wijziging van de vreemdelingenwet van 15 december 1980 strekkende om de procedure tot toekenning van de status van vluchteling te hervormen

(Ingediend door de heer Christian Brotcorne c.s.)

TOELICHTING

Dit wetsvoorstel neemt de tekst over van een voorstel dat reeds op 24 mei 2002 in de Senaat werd ingediend (stuk Senaat, nr. 2-1169/1 — 2001/2002).

Zie het wetsvoorstel ingediend op basis van artikel 78 van de Grondwet (stuk Senaat, nr. 3-111/1).

Artikelsgewijze bespreking

Artikel 2

Omdat de voorafgaande ontvankelijkheidsfase wordt opgeheven, behoort de verwijzing van artikel 57-11 naar het dringend beroep voor de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in verband met de beslissing van de minister over de ontvankelijkheid te vervallen. Voortaan zullen alle beroepen worden ingediend bij de Vaste Beroepscommissie voor de vluchtelingen, behalve bij weigering van de minister om gebruik te maken van de mogelijkheid om een aanvraag te laten behandelen waarvoor België overeenkomstig de Overeenkomst van Dublin niet verantwoordelijk is.

Article 3

Il convient d'augmenter substantiellement les effectifs de la Commission permanente de recours des réfugiés afin de faire face à l'ensemble des recours introduits contre les décisions du Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides.

Par ailleurs, il y a lieu d'adapter les hypothèses dans lesquelles une procédure contradictoire à juge unique peut avoir lieu devant la Commission permanente de recours à la nouvelle compétence qui lui est octroyée concernant les recours dirigés contre des décisions d'irrecevabilité prises par le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides. Compte tenu de la limitation des hypothèses dans lesquelles l'irrecevabilité d'une demande peut être décidée par le commissariat général aux seules hypothèses simples, une procédure à un juge paraît justifiée dans le cadre des recours contre les décisions d'irrecevabilité prises par le commissariat général.

Enfin, le maintien d'une procédure contradictoire à juge unique pour les cas d'irrecevabilité manifeste des recours introduits auprès de la Commission permanente est justifié par des motifs d'efficacité.

Article 4

Il s'agit d'une modification de nature technique.

Article 5

La suppression du recours urgent à l'encontre des décisions du ministre relatives à la recevabilité des demandes d'asile se justifie en raison de la fusion des deux phases de la procédure. Toute décision relative à l'asile, que ce soit sur le plan de la recevabilité ou du fond, pourra faire l'objet d'un recours unique et suspensif devant la Commission permanente de recours des réfugiés et apatrides. La décision de cette dernière est susceptible d'un recours en cassation administrative devant le Conseil d'État.

Article 6

Cette disposition est de nature technique, elle tend à adapter l'article 71 à la présente proposition.

Christian BROTCORNE.
Luc PAQUE.
Clotilde NYSENS.
René THISSEN.

*
* *

Artikel 3

De personeelssterkte van de Vaste Beroepscommissie voor de vluchtelingen moet sterk worden opgevoerd, om het hoofd te bieden aan alle beroepen die worden ingediend tegen de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Overigens moeten de hypothesen worden aangepast waarin een procedure op tegenspraak met een alleenrechtsprekend lid kan plaatsvinden voor de Vaste Beroepscommissie met de nieuwe bevoegdheid die haar wordt gegeven inzake de beroepen tegen beslissingen van ontvankelijkheid genomen door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Aangezien de hypothesen waarin het commissariaat-generaal kan beslissen dat een aanvraag onontvankelijk is, beperkt zijn tot de eenvoudige hypothesen, lijkt een procedure met één rechter verantwoord voor de beroepen tegen de beslissingen van onontvankelijkheid genomen door het commissariaat-generaal.

Het behouden van een procedure op tegenspraak met een alleenrechtsprekend lid voor de gevallen van kennelijke onontvankelijkheid van de beroepen die werden ingediend bij de Vaste Beroepscommissie is gerechtvaardigd om redenen van efficiëntie.

Artikel 4

Dit is een technische wijziging.

Artikel 5

De opheffing van het dringend beroep tegen de beslissingen van de minister over de ontvankelijkheid van de asielaanvragen is gerechtvaardigd wegens de fusie van de twee procedurefasen. Elke beslissing over het asiel, of het nu gaat over de ontvankelijkheid of over de grond, komt in aanmerking voor een eenmalig en opschortend beroep voor de Vaste Beroepscommissie voor de vluchtelingen en de staatlozen. Tegen de beslissing van die Vaste Beroepscommissie is administratief cassatieberoep mogelijk voor de Raad van State.

Artikel 6

Dit is een technische bepaling om artikel 71 aan dit voorstel aan te passen.

*
* *

PROPOSITION DE LOI**Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'article 77 de la Constitution.

Art. 2

À l'article 57-11, § 1er, de la même loi, modifiée par les lois du 14 juillet 1987 et du 6 mars 1993, les mots «À l'exception des décisions prises en application de l'article 63-3,» sont supprimés.

Art. 3

À l'article 57-12 de la même loi, modifiée par les lois du 18 juillet 1991, 6 mai 1993, 15 juillet 1996 et 9 mars 1998, sont apportées les modifications suivantes :

1° l'alinéa 1er est remplacé par la disposition suivante :

«Art. 57-12. — La Commission permanente de recours des réfugiés est composée d'au moins neuf membres permanents francophones, à savoir un président, deux vice-présidents et six assesseurs, et d'au moins neuf membres permanents néerlandophones, à savoir un président, deux vice-présidents et six assesseurs.»;

2° l'alinéa 3 est rétabli dans la rédaction suivante :

«Lorsque le président ou l'assesseur délégué par lui estime, après consultation de la requête, que le recours est irrecevable, il peut examiner ce recours lui-même en tant que juge unique. S'il est établi, après examen, que le recours n'est pas irrecevable, le juge unique renvoie l'examen du recours à une chambre à trois juges.»;

3° l'alinéa suivant est inséré entre l'alinéa 3, rétabli, et l'alinéa 4 :

«Lorsque le président ou l'assesseur délégué par lui estime, après consultation de la requête, que le recours dirigé contre une décision d'irrecevabilité du Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides est manifestement non fondé, il peut examiner ce recours lui-même en tant que juge unique. S'il est

WETSVOORSTEL**Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 77 van de Grondwet.

Art. 2

In artikel 57-11, § 1, van dezelfde wet, gewijzigd bij wet van 14 juli 1987 en van 6 mei 1993, worden de woorden «Behoudens de beslissingen genomen met toepassing van artikel 63/3, zijn de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet vatbaar voor een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State.» vervangen door de woorden «De beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zijn niet vatbaar voor een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State.»

Art. 3

Artikel 57-12 van dezelfde wet, gewijzigd bij wet van 18 juli 1991, van 6 mei 1993, van 15 juli 1996 en van 9 maart 1998 wordt gewijzigd als volgt :

1° het eerste lid wordt vervangen door de volgende bepaling :

«Art. 57-12. — De Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen bestaat uit ten minste negen Nederlandstalige vaste leden, namelijk een voorzitter, twee ondervoorzitters en zes bijzitters, en ten minste negen Franstalige vaste leden, namelijk een voorzitter, twee ondervoorzitters en zes bijzitters.»;

2° het derde lid wordt hersteld in de volgende lezing :

«Wanneer de voorzitter of de door hem gemachtigde bijzitter, na inzage van het verzoekschrift, oordeelt dat het beroep onontvankelijk is, kan hij het beroep zelf behandelen als alleenrechtsprekend lid. Indien na behandeling blijkt dat het beroep niet onontvankelijk is, verwijst het alleenrechtsprekend lid de behandeling van het beroep naar een driedelige kamer.»;

3° tussen het herstelde derde lid en het vierde lid, wordt het volgende lid ingevoegd :

«Wanneer de voorzitter of de door hem gemachtigde bijzitter, na inzage van het verzoekschrift, oordeelt dat het beroep ingesteld tegen een beslissing van onontvankelijkheid van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kennelijk ongegrond is, kan hij het beroep zelf behan-

établi, après examen, que le recours n'est pas manifestement non fondé, le juge unique renvoie l'examen du recours à une chambre à trois juges.»

Art. 4

À l'article 63 de la même loi modifiée par la loi du 6 mai 1993, sont apportées les modifications suivantes :

1° à l'alinéa 1er, les mots «soit à un recours urgent» sont supprimés;

2° à l'alinéa 2, les mots «et du titre III, chapitre I^{er}bis» sont supprimés;

3° l'alinéa 3 est remplacé par la disposition suivante :

«La notification des décisions prévues aux articles 8, 11, 13, alinéa 3, 16, 22, 24, 25, 30, 46, 50, 52bis, 54, 55, 57, 57-5, 58, 61, 67 et 73 indique les recours prévus par la loi et le délai dans lequel ceux-ci peuvent être exercés.»

Art. 5

L'article 69bis de la même loi, inséré par la loi du 6 mai 1993 et modifié par la loi du 15 juillet 1996, est abrogé.

Art. 6

L'article 71, alinéa 1er, de la même loi, inséré par la loi du 10 juillet 1996, est remplacé par la disposition suivante :

«L'étranger qui fait l'objet d'une mesure privative de liberté prise en application des articles 7, 25, 27, 29, alinéa 2, 52bis, alinéa 4, 54, 57-5ter, alinéa 4, 67 et 74/6, peut introduire un recours contre cette mesure en déposant une requête auprès de la chambre du conseil du tribunal correctionnel du lieu de sa résidence dans le Royaume ou du lieu où il a été trouvé.»

23 juin 2003.

Christian BROTCORNE
Luc PAQUE.
Clotilde NYSENS.
René THISSEN.

delen als alleenrechtsprekend lid. Indien na behandeling blijkt dat het beroep niet kennelijk ongegrond is, verwijst het alleenrechtsprekend lid de behandeling van het beroep naar een drieledige kamer.»

Art. 4

Artikel 63 van dezelfde wet, gewijzigd bij wet van 6 mei 1993, wordt gewijzigd als volgt :

1° in het eerste lid vervallen de woorden «ofwel voor een dringend beroep,»;

2° in het tweede lid vervallen de woorden «en van titel III, hoofdstuk Ibis,»;

3° het derde lid wordt vervangen door de volgende bepaling :

«De kennisgeving van de beslissingen bepaald in de artikelen 8, 11, 13, derde lid, 16, 22, 24, 25, 30, 46, 50, 52bis, 54, 55, 57, 57-5, 58, 61, 67 en 73, vermeldt de wettelijk bepaalde beroepsmiddelen en de termijnen binnen welke die beroepen kunnen worden ingesteld.»

Art. 5

Artikel 69bis van dezelfde wet, ingevoegd bij wet van 6 mei 1993 en gewijzigd bij wet van 15 juli 1996, wordt opgeheven.

Art. 6

Artikel 71, eerste lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij wet van 10 juli 1996, wordt vervangen door de volgende bepaling :

«De vreemdeling die het voorwerp is van een maatregel van vrijheidsbeneming, genomen met toepassing van de artikelen 7, 25, 27, 29, tweede lid, 52bis, vierde lid, 54, 57-5ter, vierde lid, 67 en 74/6, kan tegen die maatregel beroep instellen door een verzoekschrift neer te leggen bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen.»

23 juni 2003.